

— Politiet kan saaledes ikke tvinge nogen til at afgive Vidneforklaring for det, kan kun i paatrængende Tilfælde og med særlige Begrænsninger udmelde Syns- og Skønsmand eller foretage Beslaglæggelse, Ransagning og Anholdelse, og kan ikke dekrettere Varetægtsfængsel — kan vel være nødt til at henvende sig til Retten angaaende Forholdsregler som de nævnte; men selv dette nødvendiggør ikke, at Sagen gaar over fra Efterforskningsstadiet til retslig Forundersøgelse, naar hverken Politiet eller Retten har noget Ønske om, at dette skal ske. Om Overgang til retslig Forundersøgelse bliver der kun Tale, *dels* hvor Politiet eller Overanklageren selv ønsker, at Retten skal overtage Ledelsen af Undersøgelsen, *dels* hvor den Frist, som Retten skal vedføje en under Efterforskningen afsagt Fængslingskendelse, er udløben, uden at Retten vil forlænge den, og uden at Sagen endnu er moden til Tiltales Iværksættelse, *dels* endelig hvor Politiet søger Rettens Bistand til en Ransagning, Beslaglæggelse, Anholdelse eller Fængsling, men faar det Svar, at Retten ikke vil dekrettere noget saadant, uden at der samtidig begæres retslig Forundersøgelse, og derved gives den Lejlighed til Udøvelse af et vedvarende Tilsyn med Sagens Gang. — De under Efterforskningen forefaldende Retsmøder ere ikke offentlige, men i øvrigt undergivne de samme Regler som Retsmøderne under Forundersøgelse, bortset fra de Forskelligheder, der nødvendig følge af, at der mulig endnu ikke er rettet Sigtelse mod nogen bestemt Person. — Klage over formentlig Myndighedsmisbrug fra Politiets Side under Efterforskning kan fremsættes for Retten, bl. a. for Underretten paa det Sted, hvor den paaklagede Handling har fundet Sted.

Forundersøgelse ved Retten kan i Reglen kun finde Sted, hvor Talen er om strafbare Handlinger, der undergives egentlig kriminel Forfølgning og ikke blot Politisagsbehandling. Den foretages kun efter Begæring af Politimesteren eller Overanklageren og skal være rettet mod en bestemt Person som Sigtet. Forundersøgelsens Øjemed er væsentlig forskelligt fra den nuværende Forundersøgelse. Medens det nemlig under det nuværende Systems retslige Forundersøgelse gælder om at tilvejebringe det hele Bevismateriale i *selve den Form*, hvori det, for saa vidt Tiltale rejses, skal forelægges den dømmende Ret, gaar Forundersøgelsen efter Udkastets System kun ud paa *dels* at tilvejebringe tilstrækkeligt Materiale til Afgørelse af, hvor vidt der overhovedet er Grund til at rejse Tiltale for den dømmende Ret, *dels* at bringe paa det Rene, hvilket Bevismateriale der eventuelt bliver at bringe frem for den dømmende Ret *til dennes umiddelbare Bedømmelse*. Kun saadanne Beviser, som det maa anses for umuligt eller dog forbundet med særlig Ulempe at tilvejebringe under Domsforhandlingen (et Vidne staar f. Fks. i Begreb med at rejse bort), blive at føre endeligt, for derefter at bringes frem under Domsforhandlingen i skriftlig Form. Bortset herfra skulle derfor Vidner og Syns- og Skønsmand kun underkastes en foreløbig Afhørelse og ikke edfæstes. Undersøgelsesdommeren behøver ikke at gøre Tilførsler til Protokollen om saadanne Iagttagelser med Hensyn til Personer eller Ting, som den dømmende Ret lige saa vel selv vil være i Stand til at gøre.

Naar Begæring om Forundersøgelse er tagen til Følge, har Dommeren i Embeds Medfør med størst mulige Hurtighed at foretage alle hensigtsmæssige Skridt til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed. Parterne (o: paa den ene Side Politimesteren eller Overanklageren, paa den anden Side Sigtede eller eventuelt dennes Forsvarer) ere dog berettigede til at rette Begæring til Dommeren om Foretagelse af enkelte Undersøgelseshandlinger og kunne, hvis Begæringen afslaaes, paakære Afslaget til Landsret. — Retsmøderne under Forundersøgelse ere som Regel offentlige, og Par-